

Podium

Jenne Declair:
‘Humor is de beste saus’

Ook al speelt Jenne Declair de heilige Franciscus, een grappige noot is bij hem nooit ver weg. Zo ook in de drie voorstellingen waarin hij dit seizoen meespeelt. Ondertussen broedt hij op zijn muzikale carrière en denkt hij eraan om nog eens naar ‘Blèten’ van Warre Borgmans te gaan kijken. ‘Zo goed... Ik ben bijna jaloers dat ik het zélf niet speel.’

Met ‘Franciscus, jongleur van Assisi’ trek je dit seizoen een religieus kleed aan. Waarom juist Franciscus, en geen andere heilige?

‘In Italië is Franciscus net zo groot als Jezus Christus himself. Religieus is hij er van even groot belang. Het is dus geen toeval dat het stuk geschreven is door een Italiaan. Dario Fo nog wel, de grootste Italiaanse theatermaker van de laatste vijftig jaar. Hij schreef het stuk al in de jaren 90, maar heeft het in 2014 herschreven. Fo liet zich inspireren door de nieuwe paus. Paus Franciscus schudt de kerk stevig door elkaar. Hij vraagt christenen hun hart te openen voor liefde, solidariteit en tolerantie. Net zoals Franciscus van Assisi dat deed 800 jaar geleden, maar hij ging daarin heel ver.’

Jouw vader, Jan Declair, werkte nog samen met Dario Fo.

‘Ik ken Dario inderdaad al van in mijn jeugd. Met mijn moeder, Caroline van Gastel, ging ik veel bij hem en Franca (Franca Rame, vrouw van Dario Fo, nvdv) op bezoek, in Italië. Maar ‘Franciscus, jongleur van Assisi’ heb ik voor de eerste keer gezien in Engeland. Ik was meteen verkocht. Het stuk sloeg bij iederéén aan, van dokters tot punkers. Dario Fo slaagt erin om een brug te slaan tussen de 13de eeuw en vandaag. Veel toeschouwers zijn daarom meteen mee. Zelfs al van bij de inleiding, komen ze me achteraf vertellen.’

Jij staat er op het podium alleen voor.

‘Het is een van mijn eerste monologen. Daar ben ik lang afgebleven. Met monologen loop je het risico dat het saai wordt. Maar deze tekst is een pareltje. Natuurlijk groei ik bij elke voorstelling die ik speel, en wordt het stuk telkens beter... Maar de tekst staat helemaal op zichzelf. Dario en ik hebben er ook samen aan gesleuteld. Het is een vertelling met de nodige dosis humor. Dat vind ik als acteur ook belangrijk.’



Jenne Declair en Dario Fo herwerken de voorstelling ‘Franciscus, jongleur van Assisi’.



Jenne Declair als Franciscus in ‘Franciscus, jongleur van Assisi’.

Grote thema’s, maar ludiek gebracht. Humor is de beste saus. Dat is ook de rode draad bij ‘Ernst’ en ‘Glinstering’, de andere twee voorstellingen waarmee ik dit jaar op het podium sta.’

‘Ernst’ is dus een grappige voorstelling?

‘Je hebt de paradox meteen begrepen. Het is een voorstelling van het gezelschap Het ongerijmde, en is gebaseerd op ‘The Importance of Being Earnest’ van Oscar Wilde. Iedereen vindt er zijn ding in: voor de ouderen is er de intellectuele humor, en jongeren lachen met de fysieke grapjes. We vergroten alles uit, maar toch blijft het stuk geloofwaardig. Het is geen pastiche. ‘Ernst’ zet gewoon de oppervlakkigheden wat meer in de verf. Het is een leuk stuk, met die typisch Engelse humor. Absurditeit wordt realiteit, en andersom. We kijken ernaar uit om weer te beginnen spelen.’

Wie zijn die ‘we’?

‘Danny en Machteld Timmermans en Ann Tuts zijn de andere acteurs in ‘Ernst’. Buiten Ann, is dat dezelfde cast als in ‘Glinstering’, de derde voorstelling waarin ik dit theaterseizoen meedoe. Het is een kindervoorstelling over een gezin dat met de woonboot naar het IJsselmeer reist. Een verhaal over passie, over hoe je alles wat je onderneemt met overgave moet doen. Danny Timmermans en ik schreven er de liedjes voor.’

Hoe staat het ondertussen trouwens met jouw band, Hotel Amigo?

‘Die staat even op pauze. Maar ik blijf met muziek bezig. Ik componeer nummers zodra ik kan. Nu is het wachten op het juiste moment om ermee naar buiten te komen. Maar ik plak er geen datum op. Ik wil mezelf geen druk opleggen. Pure luxe.’

Zien we jou binnenkort nog op het scherm?

‘Vorig jaar speelde ik nog mee in ‘Bowling Balls’ en twee Nederlandse films, dit jaar is het wat rustiger. Maar dat kan van de ene dag op de andere omslaan. Ze mogen mij gerust bellen. Want tv en film zijn óók leuk om te doen. Die krijgen zeker een plaatsje in mijn agenda.’

Heb je nog tijd over om naar voorstellingen van collega’s te gaan kijken?

‘Weinig. Ben je op zoek naar een aanrader? Vorig jaar ben ik naar de try-out geweest van ‘Blèten’, geschreven en gespeeld door Warre Borgmans. Twee uur vertellingen afgewisseld met muziek. En ik heb me geen seconde verveeld! Warre vertelt zoals alleen hij dat kan. En met Jikke Schreurs op gitaar en Big Dave op mondharmonica heb je twee topmuzikanten. De liedjes zijn mooi en puur, en de verhalen gevarieerd. Nu eens legt Warre de nadruk op humor, dan weer op drama en tragiek. Ik ben bijna jaloers dat ik het zélf niet speel. Zo goed! Misschien ga ik nóg wel eens kijken.’